

...ಹೊರಗೆ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಮಳೆ ನಿಂತ ಕೂಡಲೆ ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಚರ್ಮರಂಧ್ರದಿಂದಲೂ (ಬೆವರಿನ) ಮಳೆ ಸುರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಧಗೆ ಇದೆ.

.. ನಂತರ ನಾನು ನನ್ನ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಲಗಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ನನ್ನ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನೀಗ ಮಲಗಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಶುಭರಾತ್ರಿ, ಶುಭಸಂಜೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಡೆಟ್ರಾಯ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸುಮಾರು ೧೦ ಗಂಟೆಯ ಸಮಯ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಬೆಳಗು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿರಲೆಂದು ಅಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕನಸುಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲ ಸತ್ಯಗಳೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಸೇರಲಿ.

ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಆಶೀರ್ವಾದಗಳೊಂದಿಗೆ
ಎಂದಿಗೂ ನಿನ್ನವ

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

(ಸೋದರಿ ಕ್ರಿಸ್ಟೈನ್‌ಗೆ ೧೨.೯.೧೯೦೧ ರಂದು ಬರೆದ ಪತ್ರದಿಂದ)

ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಈಗಲೂ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ!

೧೯೨೪ ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮಂದಿರದ ಲೋಕಾರ್ಪಣೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಶಿವಾನಂದಜಿ ಹೀಗೆ

ಹೇಳಿದರು: “ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಬೇಲೂರು ಮಠದಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಗಭೀರ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಇರುವುದನ್ನು ಅದೆಷ್ಟು ದಿನಗಳು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ! ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುವುದನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ.”

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಕೆಲವು ಶಿಷ್ಯರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು:

ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ದೇಹತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜ್ಞಾನಾನಂದಜಿ ಅವರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು, “ನೀವು ಇವತ್ತಿಗೂ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರೇನು?” ಸ್ವಾಮಿ ವಿಜ್ಞಾನಾನಂದಜಿ ಅವರು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಿಸಿದರು, “ಅವರು ಇಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ನೋಡದೆ ಇರುತ್ತೇನೆಯೇ?” ಮತ್ತೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ನೀಡಿದರು; “ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರ ಕೊಠಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುವಾಗ, ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಯಾಗದಂತೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಅವರ ಕೊಠಡಿಯ ಒಳಗೆ ಇಣುಕಿ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕಣ್ಣುಗಳು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಸೆಳೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತವೆಯೆಂದು. ಅವರು ಈ ಮಹಡಿಯ ಮೇಲೆ, ಮಾಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.” (ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಸ್ನೇಹಪ್ರಭ

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾರ ಜೊತೆಯೂ ಬೆರೆಯಬಾರದು, ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿ ಇದ್ದುಬಿಡಬೇಕು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಭಾವನೆ ಸರಿಯೇ? ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರ ಏನು?

ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರಬೇಕು ಎನ್ನಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ವೈರಾಗ್ಯ ಮನೋಭಾವ ಜಾಗೃತವಾಗಿ, ತೀವ್ರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಹಂಬಲ ಉಂಟಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಬೇಡ, ಯಾರೂ ಬೇಡ ಎನಿಸತೊಡಗುತ್ತದೆ - ‘ಅರತಿರ್ಜನಸಂಸದಿ’ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಇಂತಹ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಉಂಟಾದಾಗ ಅದರ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಿರಾಸೆಯುಂಟಾದಾಗ, ನಮ್ಮ ಬಯಕೆ ಈಡೇರದಿದ್ದಾದಾಗ, ಚಿಂತೆಯ ಕಾರ್ಮೋಡ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸಿದಾಗ - ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ತುಮುಲದಲ್ಲಿ ತೊಳಲಾಡುವಾಗಲೂ ಯಾರ ಜೊತೆಯಲ್ಲೂ ಬೆರೆಯಲು ಮನಸ್ಸುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ದೂರವಿರಬೇಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲರಿಂದ ದೂರವಿರುವುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ದುಗುಡ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಆಸರೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಆಸರೆ ನಮಗೆ ಇತರರಿಂದ -ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ - ದೊರೆಯದೆ ಇರಬಹುದು, ದೊರೆತರೂ ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾರದಷ್ಟು ಮನಸ್ಸು ಅಪಕ್ಕವಾಗಿರಬಹುದು. ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಆಸರೆಯು ಪಾರಸ್ಪರಿಕವಾದುದು. ಇತರರಿಗೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನಾವು ಅದನ್ನು ಪಡೆದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುವುದೇ ನಮಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ಆಸರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಯಾರ ಜೊತೆಯೂ ಬೆರೆಯದೆ ಒಬ್ಬಂಟಿಯಾಗಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಬೆರೆಯುವರಿಗಾದರೂ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಇತರರ ತಲೆತಿನ್ನುವ ಮಾತಾಳಿಗಳಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಒಬ್ಬಂಟಿಗರಾಗಿ ಇರಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ! ಸದಾ ಖಿನ್ನಮನಸ್ಕರಾದ, ಜೋಲುಮುಖದ, ಸೋಲುಮನೋಭಾವದ, ಸಿನಿಕತನದ ಅನೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಇರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಂಥವರು ಗೆಲುವಿನ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರರು. ಇತರರ ನಗೆ ಅವರಿಗೆ ಧಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥವರು ಒಳ್ಳೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಕಡೆಡಲು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ.

ತಮ್ಮ ಆದರ್ಶಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಕೆಲವರು ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿಯಾದರೂ ಒಬ್ಬಂಟಿಗರಾಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆದರ್ಶವುಳ್ಳ ಆಶ್ರಮದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವವರು ಕೆಲವರು, ಆ ಆದರ್ಶಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಬಾಳಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿ ಒಂಟಿಯಾಗಿರಲು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆದರ್ಶದಿಂದ ಮತ್ತೂ ದೂರವಾಗುತ್ತಾರೆ. ತೀವ್ರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದಲೂ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೂ ಏಕಾಂತಪ್ರಿಯರಾಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಏಕಾಂತಬಯಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಅನಾರೋಗ್ಯದ ಚಿಹ್ನೆಗಳು.

(ಬರಹ: ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯಸ್ಥಾನಂದ)